

режиму, у східній частині регіону його частка суттєво знижується. Домінуючою твердолистяною породою першого ярусу у Конюхівському, Козівському та Підгаєцькому лісництвах є дуб високоствовбурний. На території Урманського та Завалівського лісництв частки дуба та бука майже рівні. З-поміж інших твердолистяних порід у лісових урочищах території дослідження поширені ясен, граб, клен гостролистий, акація тощо. Частка кожної з них не перевищує 4-5 % і лише у Завалівському лісництві граб займає понад 10% лісовкритих площ. М'яколистяні породи займають мізерні площі (2 – 5%) у всіх лісництвах і представлені осикою, березою та липою. З хвойних у регіоні зростають сосна, ялина та модрина. Найбільша частка їх у Підгаєцькому лісництві (11%). Сосна на досліджуваних територіях представлена лісокультурами на крутих схилах та інших малородючих ґрунтах. Модрина набуває популярності як швидкоростуча порода, що дає якісну деревину.

Як бачимо із рис. 2, у деревостанах Бережанського горбогір'я переважають середньовікові (34,2%) та пристигаючі насадження (26%), молодняки займають 23,2% і лише 16,3% площ припадає на стиглі і перестійні насадження.

Така вікова структура свідчить про інтенсивне лісокористування на території регіону протягом останніх десятиріч та про активну роботу лісників над формуванням видового складу лісів. Вікова структура деревостанів у розрізі лісництв суттєво відрізняється. На території Бережанського лісництва переважають стиглі і перестійні деревостани (37%), а Козівського – пристигаючі (50%). Молодняки найбільшу частку вкривають у лісах Завалівського та Підгаєцького лісництв (понад 30%).

На сучасному етапі у лісах регіону проводять заходи щодо прочищення і освітлення деревостанів, посадки лісокультур на місці суцільних вирубок та на землях непридатних для сільськогосподарського виробництва. Вживається багато заходів для збереження лісу, але не зменшується антропогенне навантаження на них, тому суттєвих змін на краще поки що немає. Чимало залежить і від кожного з нас, адже розуміння елементарних санітарних норм і обережне, не хижацьке поводження в лісі, допоможе йому легше справитися з нашим впливом на нього і хоча б частково відновлюватись.

На основі проведених досліджень встановлено, що основні площі лісових антропогенних ландшафтів Бережанського горбогір'я зосереджені у західній частині регіону дослідження. Більшість їх входить до складу ДП «Бережанське ЛМГ» і розділені на зони діяльності восьми лісництв. У породному складі деревостанів домінують твердолистяні. У Бережанському, Нараївському та Литвинівському лісництвах – бук, а у інших – дуб. Частка хвойних не перевищує 10%, мяколистяних – 5%. У віковій структурі провідна роль належить середньовіковим насадженням.

ЛІТЕРАТУРА

1. Денисик Г.І. Лісові антропогенні ландшафти / Г.І. Денисик, В.С. Канський – Вінниця, ПП “ТД ЕдельвейсіК”, 2011.-168 с.:іл. (“Антропогенні ландшафти Поділля”).
2. Лісовий кодекс України [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3852-12>
3. Матеріали безперервного лісовпорядкування земель лісового фонду ДП “Бережанське лісомисливське господарство” Тернопільського обласного управління лісового та мисливського господарства. – Львів, 2016. – 157 с.
4. Питуляк М. Лісові антропогенні ландшафти Тернопільщини та їх рекреаційне використання / М. Питуляк, М. Питуляк // Історія української географії. Частина I: Збірник матеріалів Третьої Міжнародної наукової конференції, присвяченої 130-літньому ювілею академіка Степана Рудницького. – Тернопіль, 2007. – С. 91 – 93

Гавришків В.

Науковий керівник – доц. Альтгайм Л. Б.

ОСНОВНІ ЦЕНТРИ РОЗВИТКУ ВИННО-ГАСТРОНОМІЧНОГО ТУРИЗМУ У ІТАЛІЇ

Дослідження основних центрів розвитку винно-гастрономічного туризму в Італії є важливим через те, що дана галузь є досить прибутковим й перспективним туристичним напрямком не тільки в Італії, але і у всьому світі. Вона стрімко розвивається й заслуговує на додаткові наукові дослідження та аналіз основних її складових [8].

В Україні питаннями розвитку винного туризму, як зарубіжного так і вітчизняного займаються К.С. Бадешенкова, Д.І. Басюк, Н.О. Благополучна, Т.І. Божук, А. Бусигіна, В.О. Домарецький, С.В. Іванов, О.Л. Михайлюк, В.О. Рибінцев, Є.П. Шольц-Куліков, Т.Г. Сокол та ін. Проте, динамічні зміни та політичні ситуації у різних країнах, зокрема в Італії, наочно свідчать про гостру необхідність подальшого вивчення даного питання.

Метою роботи є розглянути та визначити тенденції розвитку основних центрів винно-гастрономічного туризму в Італії.

Актуальність дослідження полягає у тому, що винний туризм є досить перспективною й прибутковою туристичною галуззю не тільки у Італії, але і у всьому світі, він інтенсивно розвивається й заслуговує наукової уваги.

Виклад основного матеріалу. Гастрономічний туризм -- це різновид туризму, що пов'язаний із ознайомленням та дегустацією національних кулінарних традицій країн світу [9].

Винний туризм – це окремий вид спеціалізованого (тематичного) туризму, пов'язаний із ознайомленням з історією, технологією та культурою споживання алкогольних напоїв у певному регіоні,

їх дегустацією безпосередньо у виробника, а також відвідування відповідних тематичних заходів [1].

У сучасних умовах економічного розвитку винний туризм стрімко розвивається як у різних регіонах світу, загалом, так і в Італії, зокрема. Він також є джерелом значних прибутків, оскільки може поєднуватися з усіма іншими видами туризму й може слугувати доповненням туристичних програм та маршрутів для дорослих туристів. Окрім того, його значення посилюється й в культурно-пізнавальному та гастрономічному напрямку. Тому кожна країна завдяки винному туризму може популяризувати свою культуру, звичаї, національні особливості господарства та гастрономічних уподобань [3].

Так, *П'ємонт* порадує вас елегантністю смаків і їх поєднань. Саме тут ростуть найароматніші у світі трюфелі, саме тут створюють найкращу італійську Горгонзолу і, мабуть — найоригінальніше ризотто. Савойський слід неабияк відчувається, але високі кулінарні традиції тут приправлені і збалансовані провінційною місцевою простотою в найкращому із сенсів [2].

У світі вина *П'ємонт*, як і французька Бургундія, до прикладу, мають репутацію «міцного горішка», що до снаги не кожному. Місцеві вина суперскладні, але і надзвичайно цікаві водночас. Особливо це стосується Бароло, Барбареско і Барбери, котрі будуть влучним поєднанням до місцевої кухні, а також відмінною самостійною «головоломкою» для дружніх посиденок у ресторанчику чи на виноробні, скажімо, із видом на вкриті туманом місцеві виноградники. Особливо місцеві мешканці рекомендують завітати до *Vietti*. Найстаріша сімейна виноробня провінції славиться і вдумливим вином, і живописними ландшафтами [5].

Фріулі, на думку більшості винних критиків та експертів — регіон, де народжуються одні із найбільш яскравих і витончених білих вин Італії [6].

Специфіка географії відчутна й у місцевій кухні, що у ній італійські традиції перегукуються із австрійськими, угорськими, словенськими і хорватськими. У місцевому ресторанчику відмінно вживаються поруч, наприклад, полента, гуляш, віденські ескалопи, кролик по-угорськи і багато всього іншого. Найвідоміші місцеві делікатеси — сир Монтазіо і прошуто із Сан-Даніеле. За вином місцеві мешканці рекомендують їхати на виноробню *Borgo Conventi*. Тут Вам запропонують і першокласні міжнародні Шардоне, Совіньйон Блан, Мерло та Каберне Фран, і вина із автентичних фріуланських сортів [7].

Кампанія із точки зору смакових вражень — ідеальна. Безкінечно темпераментні і колоритні місцеві мешканці із найпростіших продуктів творять мистецтво. Причому маестро тут ледь не кожен, адже головний їх секрет — майже інтуїтивне кулінарне чуття. Кажуть, — це у них у генах. А ще справа і в самих продуктах. Варто спробувати місцеві помідори, перець, цибулю, артишоки, фенхель і т.д. Не дарма ж саме тут свого часу з'явилась на світ піца. Піца в *Кампанії* на кожному кроці, у кожній печі, на кожному столі [4].

Висновки. Винний туризм є однією із перспективних галузей туристичного обслуговування в Італії, яка базується на основі винного виробництва та поєднання усіх інших галузей туристичної індустрії. Завдяки розвитку винного туризму з'являються нові туристичні райони та центри, особливо у сільській місцевості, що є важливим чинником для їх розвитку. Роль цього виду туризму щорічно зростає, розширюється географія та спектр його послуг.

ЛІТЕРАТУРА

1. Воронцова Ю. Україна. Путівник. 500куточків, котрі вартовідвідати
2. Іванов С. В. Винний туризм: підручник для студ. вищ. навч. закл. / С. В. Іванов, В. О. Домарецький, Д. І. Басюк та ін. — Кам'янець-Подільський: ФОП Сисин О. В., 2012. — 472 с.
3. Матвеев В. В. Винний туризм як рекламний фактор й інструмент для стимулювання розвитку конкурентного потенціалу виноробних підприємств України / В. В. Матвеев // Наук. вісн. Херсон. держ. ун-ту. — Х.: ХДУ, 2015. — № 10, Ч. 4. — С. 29–31.
4. Наскрізна Р. Л. «Шляхами французьких вин» / Вид-во АМУ, 2002. — 116.
5. Нехорошкіна І. Винні тури світу // GEO. 2001. №6.-73с.
6. Петрусенко О. Молодая лоза винного туризму / О. Петрусенко // Мир продуктов. — 2013. — Іюнь. — С. 48–49.
7. Рід Філіпс. Історія вина / М.: Ексмо, 2004. — 260с.
8. Hall M. Wine Tourism Around the World / Michael C. Hall, Liz Sharples // Cambourne Brock, Macionis Nik. — Winepress Ltd., 2011. — 312 p.
9. Olaru O. Wine Tourism – An Opportunity For The Development Of Wine Industry / Olaru [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://fse.tibiscus.ro>

Мельник М., Демків Р.

Науковий керівник – доц. Чеболда І.Ю.

ДЕРЖАВНИЙ ЗЕМЕЛЬНИЙ КАДАСТР ЯК ІНФОРМАЦІЙНА ОСНОВА ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОЇ ОЦІНКИ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ (НА ПРИКЛАДІ ПАНАСІВСЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ, ЗБОРІВСЬКОГО РАЙОНУ)

На сьогоднішній день, державний земельний кадастр є досить важливим, оскільки він є інформаційною базою для ефективного управління земельними ресурсами, ведення земельної статистики, землеустрою, регулювання земельних відносин, підтримки податкової та інвестиційної політики держави, розвитку ринку землі і обґрунтування розмірів плати за землю. Основне завдання ведення державного земельного кадастру – забезпечення повноти відомостей про всі земельні ділянки;